

KUOMINTANGIN JA KOMMUNISTISEN PUOLUEEN YHTEISTYÖN ESIHINNOSTAMIA VÄLTÄMÄTTÖMÄ TEHTÄVIÄ

(29. syyskuuta 1937)

Jo vuonna 1933 Kiinan Kommunistinen puolue antoi julki-
lausuman, jossa se ilmoitti olevansa valmis solmimaan minkä
kuomintangin joukko-osaston kanssa tahansa sopimuksen
yhteisestä taistelusta japanilaisia anastajia vastaan kolmen
ehdon pohjalla, jotka olivat: hyökkäys Punaista armeijaa vas-
taan on lopetettava, kansanjoukoille on annettava vapaus ja
kansanjoukot on aseistettava. Tämä tehtiin sen johdosta, että
vuoden 1931 syyskuun 18 päivän tapahtumien jälkeen tuli Kii-
nan kansan tärkeimmäksi tehtäväksi taistella Japanin imperia-
lismiin Kiinaan tekemää hyökkäystä vastaan. Silloin ei kuiten-
kaan onnistuttu saavuttamaan asettamaamme tavoitetta.

Elokuussa 1935 Kiinan Kommunistinen puolue ja Kiinan
Punainen armeija osoittivat kaikille puolueille ja ryhmille sekä
kaikille maanmiehille kehoituksen Yhdistetyn japanilaisvastai-
sen armeijan ja kansallisen puolustuksen hallituksen muodosta-
misesta yhteistä taistelua varten Japanin imperialismia vas-
taan ¹. Saman vuoden joulukuussa Kiinan Kommunistinen puo-
lue teki päätöksen japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrinta-
man muodostamisesta yhdessä kansallisen porvariston kanssa ².

Sittemmin julkaisi Punaisen armeijan johto toukokuussa 1936 sähkeen, jossa se vaati Nankingin hallitusta lopettamaan kansalaissodan japanilaisia anastajia vastaan käytävän yhteisen taistelun tähden³. Elokuussa 1936 Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitea lähetti kuomintangin Toimeenpanevalle Keskuskomitealle kirjeen, jossa se vaati kuomintangia lopettamaan kansalaissodan ja muodostamaan molempien puolueiden yhteisrintaman yhteistä taistelua varten Japanin imperialismia vastaan⁴. Syyskuussa 1936 kommunistinen puolue teki päätöksen, jossa se esitti tunnuksen yhtenäisen demokraattisen tasavallan perustamisesta Kiinaan⁵. Kommunistinen puolue ei rajoittunut julkilausumiin, sänkeisiin, kirjeisiin ja päätöksiin, vaan kävi herkeämättä kuomintangin kanssa neuvotteluja varavasten lähetettyjen edustajien kautta; mutta tämäkään ei tuottanut tuloksia. Ja vasta Sianin tapahtumien alkaessa vuoden 1936 lopussa onnistui Kiinan Kommunistisen puolueen täysivaltaisen edustajan päästä neuvotteluissa kuomintangin johdon kanssa sopimukseen sen ajan tärkeimmästä poliittisesta kysymyksestä — molempien puolueiden välillä käydyn kansalaissodan lopettamisesta — ja saada aikaan rauhanomainen ratkaisu Sianin selkkauksessa. Tämä oli suuri tapahtuma Kiinan historiassa, ja tästä hetkestä lähtien oli olemassa välttämätön edellytys yhteistyön aloittamiselle uudelleen molempien puolueiden välillä.

Tämän vuoden helmikuun 10 päivänä, kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean kolmannen kokouksen edellä Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitea lähetti puolueiden välisen konkreettisen yhteistyön aikaansaamiseksi kokoukselle sähkeen, jossa se selosti laajasti ehdotuksiaan⁶. Tässä sähkössä kommunistinen puolue vaati, että kuomintangin tuli antaa seuraavat viisi sitoumusta: kansalaissota lopetetaan, demokraattiset vapaudet saatetaan voimaan, kansalliskokous kutsutaan koolle, valmistelut sotaa varten japanilaisia anastajia

vastaan suoritetaan nopeasti loppuun ja kansan elinehtoja parannetaan. Kommunistinen puolue puolestaan antoi kuomintangille seuraavat neljä sitoumusta: toisen vallan asettaminen toista vastaan lopetetaan, Punaisen armeijan nimi muutetaan, vallankumouksen tukialueilla saatetaan voimaan demokraattinen järjestelmä uudella pohjalla ja tilanherrojen maan pakko-
luovutus lopetetaan. Tämäkin oli tärkeä poliittinen toimenpide, sillä muuten olisi yhteistyön aikaansaaminen molempien puolueiden välillä epäilemättä viivästynyt, ja tästä olisi koitunut tavatonta vahinkoa japanilaisia anastajia vastaan käytävän taistelun valmistelujen pikaiselle päätökseen viemiselle.

Tämän jälkeen käydyissä neuvotteluissa molemmat puolueet pääsivät näkökannoissaan jonkin verran lähemmäksi toisiaan. Kaikissa sellaisissa kysymyksissä kuin kummankin puolueen yhteisen poliittisen ohjelman laatimisessa, joukkoliikkeen kiellon kumoamisessa, poliittisten vankien vapauttamisessa, Punaisen armeijan nimen muuttamisessa jne. kommunistinen puolue teki uusia, konkreettisempia ehdotuksia. Vaikka yhteisen ohjelman julkaisemista, joukkoliikkeen kiellon kumoamista ja uuden järjestelmän tunnustamista vallankumouksellisilla tukialueilla ei vielä tähänkään mennessä ole tapahtunut, on päiväkäsky Punaisen armeijan nimen muuttamisesta 8. kansallis-vallankumoukselliseksi armeijaksi (rintamalla taistelevien joukkoyhdistelmien numerointia vastaavasti sitä nimitetään myös 18. armeijaryhmäksi) jo julkaistu — se tapahtui noin kuukauden kuluttua Peipingin ja Tientsinin kukistumisen jälkeen. Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitean julkilausuma yhteistyön aikaansaamisesta molempien puolueiden välillä, joka toimitettiin kuomintangille jo heinäkuun 15 päivänä, ja se Tši-ang Kai-šekin haastattelu kommunistisen puolueen laillistamisesta, joka sopimuksen mukaan oli julkaistava heti julkilausuman jälkeen, on nyt myös jo julkaistu, vaikkakin pahasti myöhästyneenä (mikä ei voi olla antamatta aihetta valitteluun); kuomin-

tangin tietotoimisto »Tšungjangše» * julkaisi ne syyskuun 22 ja 23 päivinä, hetkellä, jolloin tilanne rintamalla oli tavattoman kireä. Kommunistinen puolue julkilausumassaan ja Tšiang Kai-šek haastattelussaan ilmoittivat molempien puolueiden yhteistyön aikaansaamisesta ja laskivat siten välttämättömän perustan kummankin puolueen suurelle yhteiselle taistelulle kotimaan pelastamiseksi. Kommunistisen puolueen julkilausuma ei ole vain perusta molempien puolueiden yhteenliittymiselle, siitä on tuleva myös pohjimmainen perusta koko kansan suurelle yhteenliittymiselle. Tšiang Kai-šek tunnusti haastattelussaan kommunistisen puolueen laillisen aseman maassa ja viittasi yhteenliittymisen välttämättömyyteen kotimaan pelastamisen nimessä. Se on erittäin hyvä asia. Mutta hän ei kuitenkaan vielä luopunut kuomintangille ominaisesta ylimielisyydestä eikä ilmaissut tarpeellista itsearvostelua, ja tämä ei voi meitä tyydyttää. Olipa asia miten tahansa, molempien puolueiden yhteisrintama on nyt kuitenkin julistettu. Se avaa uuden aikakauden Kiinan vallankumouksen historiassa, se vaikuttaa valtavasti, erittäin syvästi Kiinan vallankumouksen kulkuun ja tulee esittämään ratkaisevaa osaa Japanin imperialismin murskaamisessa.

Vuodesta 1924 alkaen ovat kuomintangin ja kommunistisen puolueen väliset suhteet esittäneet ratkaisevaa osaa Kiinan vallankumouksen kehityksessä. Tiettyä ohjelmaa noudattaneiden molempien puolueiden yhteistyön pohjalla kehittyi vuosien 1924—1927 vallankumous. Parin kolmen vuoden kuluessa tämä johti valtaviin saavutuksiin vallankumouksen asian, jolle Sun Jat-sen oli omistanut neljäkymmentä vuotta elämästään, mutta jota hän ei kuitenkaan saanut viedä päätökseen. Nämä saavutukset ilmenivät vallankumouksellisen tukialueen luomisena Kuangtungin maakuntaan ja Pohjoisella sotaretkellä saavutettuna voittona. Tällainen oli tulos molempien puolueiden yhteis-

* Central News.

rintaman luomisesta. Osoittautui kuitenkin, etteivät eräät henkilöt pystyneet noudattamaan päättävästi vallankumouksellisia periaatteita, ja juuri samalla hetkellä, jona vallankumous jo oli lähestymässä päämääräänsä, he hajoittivat kahden puolueen yhteisrintaman, mikä johti vallankumouksen tappioon ja antoi ulkomaiselle viholliselle tilaisuuden maahan tunkeutumiseen. Tällainen oli tulos kahden puolueen yhteisrintaman hajomisesta.

Molempien puolueiden nyt uudelleen luoma yhteisrintama merkitsee uuden vaiheen alkua Kiinan vallankumouksessa. Ja vaikka yhä vielä on niitä, jotka eivät ymmärrä tämän yhteisrintaman historiallisia tehtäviä ja suuria näköaloja ja jotka yhä vielä ajattelevat, että sen luominen on ollut vain pakon sanelema toimenpide, johon on ryhdytty näön vuoksi ja tilapäisesti, niin juuri tämän yhteisrintaman ansiosta historian pyörä vie Kiinan vallankumousta eteenpäin aivan uuteen vaiheeseen. Voiko Kiina selviytyä nykyisestä syvästä ja vakavasta kansallisesta ja sosiaalisesta kriisistä, tulee riippumaan siitä, miten tämä yhteisrintama lähtee kehittymään. Jo nyt on olemassa uusia todisteita tästä.

Ensimmäinen todiste on se, että heti kun Kiinan Kommunistinen puolue ensi kerran ehdotti yhteisrintamapolitiikkaa, tämä politiikka sai heti koko kansan kannatuksen. Tämä osoittaa, mihin kansan toiveet kohdistuvat.

Toinen todiste on se, että Sianin selkkauksen rauhanomainen ratkaisu ja molempien puolueiden välisen sodan lopettaminen aiheutti heti maassa kaikkien puolueiden, kaikkien ryhmien, kaikkien väestökerrosten ja kaikkien armeijoiden ennen näkemättömän yhteenliittymisen, vaikka tämä yhteenliittyminen vielä onkin aivan riittämätöntä niiden vaatimusten kannalta katsoen, joita sota japanilaisia anastajia vastaan asettaa, erittäinkin kun otetaan huomioon, että kysymys hallituksen ja kansan yhtymisestä on pohjaltaan vielä ratkaisematta.

Kolmas ja kaikkein selvin todiste on se, että sota japanilaisia anastajia vastaan on aloitettu koko valtakunnan mitassa. Tämän sodan nykyinen kulku ei voi meitä tyydyttää, koska siihen, sen yleisvaltakunnallisesta luonteesta huolimatta, osallistuvat vain hallitus ja armeija. Me olemme jo kauan sitten huomauttaneet, että tällä lailla sotaa käymällä on mahdotonta voittaa Japanin imperialismia. Mutta sittenkin on sota vierasmaalaisia anastajia vastaan koko valtakunnan mitassa jo alkanut — sota, jonka kaltaista emme ole viimeisten sadan vuoden aikana nähneet. Ilman sisällisrauhan aikaansaamista, ilman molempien puolueiden yhteistyötä tämä olisi ollut mahdotonta. Kun japanilaisten rosvojen onnistui siihen aikaan, jolloin kahden puolueen yhteisrintama oli hajallaan, helposti, ilman ainoatakaan laukausta vallata neljä koillismaakuntaa *, niin nyt, kun kahden puolueen yhteisrintama on luotu uudelleen, ne eivät enää voi anastaa Kiinan alueita muuten kuin veristen taistelujen hinnalla.

Neljäs todiste on vastakaiku ulkomailla. Kaikkien maiden työläis- ja talonpoikaisjoukot sekä kommunistiset puolueet tukevat Kiinan Kommunistisen puolueen esittämää japanilaisvastaisen yhteisrintaman politiikkaa. Yhteistyön aikaansaamisen jälkeen kuomintangin ja kommunistisen puolueen välillä koko maailman kansat ja erityisesti Neuvostoliitto tulevat autamaan Kiinaa vielä aktiivisemmin. Kiina ja Neuvostoliitto ovat jo solmineet hyökkäämättömyyssopimuksen ⁷, ja voidaan toivoa, että vastaisuudessa molempien maiden väliset suhteet tulevat vieläkin lujittumaan.

Kaikkien edellä esitettyjen todisteiden perusteella voimme väittää, että yhteisrintaman kehitys avaa Kiinalle tien valoisaan ja suureen tulevaisuuteen, ts. Japanin imperialismin murskaa-

* Liaoningin, Kirinin, Heilungkiangin ja Jeholin maakunnat.

miseen ja Kiinan yhtenäisen demokraattisen tasavallan luomiseen.

Yhteisrintama ei kuitenkaan voi täyttää tätä suurta tehtävää, jos se jähmettyy nykyiseen tilaansa. Kahden puolueen yhteisrintamaa on kehitettävä edelleen, koska tähän mennessä luotu yhteisrintama ei vielä ole täysin elinvoimainen eikä vankka.

Rajoittuuko japanilaisvastainen kansallinen yhteisrintama kahteen puolueeseen, kuomintangiin ja kommunistiseen puolueeseen? Ei, se on koko kansakunnan yhteisrintama; kaksi puoluetta muodostavat vain osan tästä yhteisrintamasta.

Japanilaisvastainen kansallinen yhteisrintama on kaikkien puolueiden, kaikkien ryhmien, kaikkien väestökerrosten ja kaikkien armeijain yhteisrintama, maan kaikkien isänmaanystävien — työläisten, talonpoikien, sotamiesten, sivistyneistön ja liikemiespiirien yhteisrintama. Tosiasiallisesti ei yhteisrintama toistaiseksi vielä ole ylittänyt kahden puolueen puitteita, vielä ei ole nostatettu eikä pantu liikkeelle, järjestetty ja aseistettu laajoja työläisten, talonpoikien, sotamiesten ja kaupunkien pikkuporvariston joukkoja eikä monia muita isänmaanystäviä. Tämä on vakavin ongelma hetkellä, jota parhaillaan elämme, vakava sen tähden, että tämä asiointila heijastuu rintamatilanteessa suomatta meille mahdollisuutta saavuttaa voittoa. Nyt ei enää voida eikä ole syytäkään salata sitä, että koko rintamalla Pohjois-Kiinasta aina Kiangsin ja Tšekiangin maa-kuntiin saakka on puhjennut vakava kriisi. Nyt on kysymys siitä, miten tämä kriisi voitetaan. Ainoa tie sen voittamiseen on noudattaa käytännössä Sun Jat-senin neuvoa, »nostattaa kansanjoukot». Tämä neuvo, jonka hän antoi ennen kuolemaansa, osoittaa Sun Jat-senin päätyneen nelikymmenvuotisen kokemuksensa perusteella siihen syvään vakaumukseen, että vallankumouksen tavoitteet voidaan saavuttaa vain kulkemalla tätä tietä. Millä perusteella sitten niin itsepintaisesti kieltäydytään noudattamasta tätä neuvoa? Millä perusteella

ei tällä kireällä, kriittisellä hetkellä, kun on kysymys kotimaan elämästä ja kuolemasta, yhä vieläkkään uskalleta noudattaa tätä neuvoa? Jokaiselle on selvää, että sanelu- ja vainopolitiikka on ristiriidassa sen periaatteen kanssa, joka on ilmaistu sanoilla »nostattaa kansanjoukot». Jos sotaa japanilaisia anastajia vastaan tulevat käymään vain hallitus ja armeija, niin voiton saavuttaminen Japanin imperialismista on aivan mahdotonta. Tästä me jo tämän vuoden toukokuussa varoitimme kaikkien kuullen hallitsevaa puoluetta, kuomintangia, huomauttaen, että ellei kansa nouse sotaan japanilaisia anastajia vastaan, niin meidänkin osanamme on oleva Abessinian surullinen kohtalo. Tästä eivät huomauttaneet yksin kommunistit, vaan monet muutkin edistykselliset kansalaiset eri puolilla maata, samoin myös useat kuomintangin kaukoinäköiset jäsenet. Sanelupolitiikka pysyi kuitenkin muuttumattomana. Seurauksena on ollut, että hallitus on irrallaan kansasta, armeija irrallaan kansasta, armeijassa komentajat irrallaan sotamiehistä. Ellei yhteisrintamaa tehdä täysin elinvoimaiseksi kokoamalla siihen kansanjoukkoja, niin kriisi rintamalla tulee väistämättä kärjistymään eikä heikentymään.

Nykyisellä japanilaisvastaisella yhteisrintamalla ei tähän mennessä vielä ole molempien puolueiden tunnustamaa ja virallisesti julkaistua poliittista ohjelmaa, joka tulisi kuomintangin sanelupolitiikan tilalle. Tällä hetkellä kuomintang soveltaa edelleenkin kansanjoukkoja kohtaan samoja mielimenetelmiään, joita se on soveltanut viimeisten kymmenen vuoden kuluessa. Missään — alkaen hallituskoneistosta, armeijan oloista ja kansanjoukkojen suhteen noudatetusta politiikasta aina raha-asioihin, talouselämään ja kansansivistykseen saakka — ei ole tapahtunut mitään oleellisia muutoksia, ja samat menetelmät, jotka ovat olleet käytössä viimeisten kymmenen vuoden aikana, ovat pysyneet sellaisinaan. Kuitenkin on maassa tapahtunut muutoksia, varsin merkittäviäkin: kansalaissodan

loppuminen ja yksimielisen vastarinnan alkaminen japanilaisia anastajia vastaan. Kansalaissota molempien puolueiden välillä on loppunut, ja koko valtakunnan mitassa on alkanut sota anastajia vastaan. Tämä on Sianin tapahtumien ajoista alkanut valtava muutos Kiinan poliittisessa tilanteessa. Aikaisempia mielimenetelmiä ei kuitenkaan tähän mennessä ole muutettu. Ja näin on syntynytkin kuilu muuttuneen ja muuttamatta jääneen välille. Entiset menetelmät kelpasivat vain sopuilupolitiikan ajamiseen ulospäin ja vallankumouksen tukahduttamiseen omassa maassa. Tällä hetkellä käytetään näitä samoja mielimenetelmiä myös Japanin imperialismiin hyökkäystä vastustettaessa ja sen tähden ne osoittautuvat joka askeleella kestäättömiksi ja tuovat näkyviin kaikki heikot puolensa. Jos yleensä et tahdo käydä sotaa, niin silloin ei kannata mistään puhuaakaan, mutta jos kerran tartut asiaan — kuten olet jo tehnytkin ja törmännyt rintamalla vallitsevaan vakavaan kriisiin — niin sinua uhkaavat arvaamattomat vaarat, ellet tahdo toimia uudella tavalla. Taisteluun japanilaisia anastajia vastaan tarvitaan täysin elinvoimaista yhteisrintamaa, ja koko kansa on siis pantava liikkeelle ja koottava yhteisrintamaan. Taistelua varten japanilaisia anastajia vastaan tarvitaan vankkaa yhteisrintamaa, ja tarvitaan siis yhteistä ohjelmaa. Yhteinen ohjelma on yhteisrintamalle toimintaohje ja samalla eräänlainen side, joka tiukasti säätelee kaikkien puolueiden, ryhmien, väestökerrosten ja armeijain, kaikkien yhteisrintamaan kuuluvien järjestöjen ja ihmisten toimintaa, ja vasta silloin voidaan puhua vankasta yhteenliittymästä. Me vastustamme vanhoja siteitä, koska ne eivät kelpaa kansallis-vallankumoukselliseen sotaan. Me tervehdimme ilolla uusien siteiden luomista vanhojen tilalle, nimenomaan yhteisen ohjelman julkaisemista ja vallankumouksellisen järjestyksen voimaan saattamista. Se on välttämätöntä, ja vain se vastaa niitä vaatimuksia, joita sota japanilaisia anastajia vastaan asettaa.

Mitä on yhteinen ohjelma? Se sisältää Sun Jat-senin kolme kansan periaatetta ja 10 kohtaa käsittävän »Japanille tehtävän vastarinnan ja isänmaan pelastamisen ohjelman», jonka kommunistinen puolue esitti elokuun 25 päivänä ⁸.

Julkilausumassaan yhteistyön aloittamisesta kuomintangin ja kommunistisen puolueen välillä Kiinan Kommunistinen puolue selitti: »Sun Jat-senin kolme kansan periaatetta ovat välttämättömiä nykyiselle Kiinalle, ja meidän puolueemme on valmis käymään taistelua niiden toteuttamiseksi täydellisesti». Joidenkin mielestä on kummallista, että kommunistinen puolue on valmis toteuttamaan kuomintangin kolme kansan periaatetta. Esimerkkinä voidaan mainita Tšu Tšing-lai Šanghaista ⁹, joka on ilmaissut epäilyksensä tämän johdosta erään šanghailaisen aikakausjulkaisun palstoilla. Nämä henkilöt otaksuvat, etteivät kommunismi ja Sun Jat-senin kolme kansan periaatetta ole yhteen sovittavissa. Se on muodollista suhtautumista kysymykseen. Kommunismi toteutetaan vallankumouksen kehityksen myöhäisemmässä vaiheessa. Nykyisessä vaiheessa taas Kiinan kommunistit eivät rakennakaan itselleen harhakuvitelmiä kommunismin toteuttamisesta, vaan tahtovat toteuttaa käytännössä, kuten historian kehityskulku edellyttää, kansallisen vallankumouksen periaatteet ja demokraattisen vallankumouksen periaatteet. Juuri tällaisia olivat ne perusvaikuttimet, jotka saivat kommunistisen puolueen esittämään ehdotuksen japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman ja yhtenäisen demokraattisen tasavallan luomisesta. Kolmesta kansan periaatteesta taas on sanottava, että jo kymmenen vuotta sitten, siihen aikaan, kun oli olemassa kahden puolueen ensimmäinen yhteisrintama, kommunistinen puolue ja kuomintang päättivät kuomintangin 1. edustajakokouksessa yhdessä ne toteuttaa, ja vuosien 1924—1927 välisenä aikana kolmea kansan periaatetta toteuttivat käytännössä maamme alueen valtaosassa jokainen uskollinen kommunisti ja jokainen uskollinen kuomintangin

jäsen. Onnettomuudeksi yhteisrintama hajoitettiin vuonna 1927, ja siitä hetkestä alkoi sen taistelun vaihe, jota kuomintang kymmenen vuoden ajan kävi kansan kolmen periaatteen toteuttamista vastaan. Sen sijaan se politiikka, jota kommunistinen puolue noudatti näiden kymmenen vuoden aikana, oli edelleenkin täysin Sun Jat-senin kolmen kansan periaatteen ja kolmen poliittisen peruslinjan mukaista. Ei kulunut päivääkään, etteivät kommunistit olisi käyneet taistelua imperialismia vastaan, ja tämä on johdonmukaista kansallismielisyyden periaatteen toteuttamista; aivan samoin ei työläisten ja talonpoikien demokraattinen diktatuuri ole mitään muuta kuin kansanvallan periaatteen johdonmukaista toteuttamista; agraarivallankumous taas on kansan menestyksen periaatteen johdonmukaista toteuttamista. Minkä tähden kommunistinen puolue nyt kuitenkin julistaa, että se luopuu työläisten ja talonpoikien demokraattisesta diktatuurista ja lopettaa tilanherrojen maan pakko- luovutuksen? Kuten jo kauan sitten olemme selittäneet, näin ei tehdä suinkaan siitä syystä, että tällainen järjestelmä ja tällaiset toimenpiteet yleensä olisivat tarpeettomia, vaan sen tähden, että Japanin imperialismin aseellinen hyökkäys on aiheuttanut muutoksia luokkien välisissä suhteissa omassa maassa ja koko kansakunnan, kaikkien väestökerrosten yhdistäminen taisteluun Japanin imperialismia vastaan on käynyt välttämättömäksi ja mahdolliseksi. Ei ainoastaan Kiinassa, vaan koko maailmassa on käynyt tarpeelliseksi ja mahdolliseksi luoda fasisminvastainen yhteisrintama yhteistä taistelua varten fasismia vastaan.

Tästä syystä me kannattammekin kansallisen demokraattisen yhteisrintaman luomista Kiinaan. Juuri tällä pohjalla me olemme ehdottaneet työläisten ja talonpoikien demokraattisen diktatuurin korvaamista kaikkien kansan kerrosten liiton demokraattisella tasavallalla. Agraarivallankumouksen toimeenpano tunnuksella »jokaiselle kyntäjälle oma peltonsa» on juuri sitä

politiikkaa, jota Sun Jat-sen aikoinaan ehdotti. Ja kun me tänä päivänä lopetamme tämän politiikan toteuttamisen, niin teemme sen siinä mielessä, että mahdollisimman suuri määrä ihmisiä saataisiin liitettyksi yhteen taistelemaan Japanin imperialismia vastaan, emmekä sen tähden, ettei maakysymyksen ratkaisu olisi Kiinalle tarpeen. Olemme aivan selvästi esittäneet politiikkamme muutoksen objektiiviset syyt ja selittäneet, että sen ovat aiheuttaneet ajankohdan vaatimukset. Juuri siitä syystä, että Kiinan Kommunistinen puolue on marxilaisuuden periaatteiden pohjalla johdonmukaisesti noudattanut kuomintangin ja kommunistisen puolueen ensimmäisen yhteisrintaman yhteistä ohjelmaa, so. kolmea vallankumouksellista kansan periaatetta ja kehittänyt tätä ohjelmaa myös eteenpäin, — juuri tästä syystä se saattoi kansakuntaamme uhkaavan suuren vaaran kriittillisellä hetkellä, voimakkaan vihollisen hyökätessä rajoillemme, ehdottaa oikeaan aikaan kansallisen demokraattisen yhteisrintaman politiikkaa, ainoata politiikkaa, joka voi pelastaa maamme orjuutuksesta, ja väsymättä noudattaa tätä politiikkaa käytännössä. Nyt ei ole kysymys siitä, uskooko kommunistinen puolue kolmeen vallankumoukselliseen kansan periaatteeseen vai ei, toteuttaako se niitä käytännössä vai ei, vaan päinvastoin siitä, uskooko kuomintang kolmeen vallankumoukselliseen kansan periaatteeseen vai ei, toteuttaako se niitä käytännössä vai ei. Nyt on tehtävänä elvyttää Sun Jat-senin kansan kolmen periaatteen vallankumouksellinen henki kaikkialla maassa ja ryhtyä sen jälkeen, kun niiden pohjalla on kehitetty tietty ohjelma ja poliittinen linja, toteuttamaan näitä periaatteita vakavasti, ilman taka-ajatuksia, asiallisesti eikä muodollisesti, nopeasti ja vitkastelematta. Kiinan Kommunistinen puolue toivoo tätä todella öin ja päivin. Sen tähden kommunistinen puolue esitti Lukoutsiaon tapahtumien jälkeen 10 kohtaa käsittävän ohjelman Japanille tehtävästä vastarinnasta ja kotimaan pelastamisesta. Tämä ohjelma vastaa sekä marxi-

laisuutta että kolmea todella vallankumouksellista kansan periaatetta. Se on Kiinan vallankumouksen ohjelma nykyisessä vaiheessa, vähimmäisohjelma japanilaisia anastajia vastaan käytävän kansallis-vallankumouksellisen sodan vaiheessa. Vain sillä ehdolla, että tämä ohjelma toteutetaan, voidaan Kiina pelastaa. Ken vastaisuudessaakin tulee jatkuvasti toimimaan vastoin tätä ohjelmaa, häntä historia tulee rankaisemaan.

Tämän ohjelman toteuttaminen koko valtakunnan mitassa ei ole mahdollista, ellei kuomintang siihen yhdy, sillä kuomintang on tällä hetkellä vielä Kiinan suurin ja sitä paitsi hallitseva puolue. Me uskomme sen ajan koittavan, jolloin kuomintangin kaukonäköisimmät jäsenet yhtyvät meidän ohjelmaamme, sillä jos he eivät siihen yhdy, niin kolme kansan periaatetta pysyvätkin tyhjänä korulauseena, Sun Jat-senin vallankumouksellisen hengen elvyttäminen ei onnistu, voiton saavuttaminen Japanin imperialismista on mahdotonta, eikä Kiinan kansa silloin voi välttää siirtomaaorjien kohtaloa. Todella kaukonäköiset kuomintangin jäsenet eivät varmastikaan tätä tahdo, eikä koko kansa myöskään missään tapauksessa tule välinpitämättömänä odottamaan, kunnes siitä viimeistä miestä myöten tehdään siirtomaaorjia; sitäpaitsi sanoi herra Tšiang Kai-šek haastattelussaan syyskuun 23 päivänä: »Olen sitä mieltä, että me emme ole vallankumouksen kannalla henkilökohtaisista syistä ja itsekkäistä vaikuttimista, vaan kansan kolmen periaatteen toteuttamisen tähden. Raskaana aikana, jolloin ratkaistaan kysymys maan elämästä tai kuolemasta, meillä on sitä vähemmän syytä muistella menneitä, sen sijaan on yhdessä koko kansan kanssa uudistuttava kokonaan ja pyrittävä kaikin keinoin liittymään yhteen suojataksemme valtion elämän ja olemassaolon.» Se on aivan oikein. Kiireellisenä tehtävänä on tällä hetkellä kansan kolmen periaatteen toteuttaminen, luopuminen yksityisten henkilöiden ja pienten ryhmittymien itsekkäistä vaikuttimista, luopuminen vanhoista

suosituista menetelmistä, kansan kolmea periaatetta vastaavan vallankumouksellisen ohjelman toteuttaminen viipymättä, täydellinen uudistuminen yhdessä kansan kanssa. Se on tällä hetkellä ainoa tie. Jos asiaa yhä pitkitetään, voi käydä niin, että sitten on jo myöhäistä katua.

Kansan kolmen periaatteen ja 10 kohtaa käsittävän ohjelman toteuttamiseen tarvitaan kuitenkin vastaava työväline. Tämän johdosta nouseekin kysymys hallituksen ja armeijan uudelleen järjestämisestä. Nykyinen hallitus on yhä vielä yhden puolueen, kuomintangin diktatuurin hallitus eikä kansallisen demokraattisen yhteisrintaman hallitus. Kansan kolmen periaatteen ja 10 kohtaa käsittävän ohjelman toteuttaminen on mahdotonta ilman kansallisen demokraattisen yhteisrintaman hallitusta. Kuomintangin armeijassa vallitsee yhä vielä vanha järjestys. Armeijalla, jossa vallitsee sellainen järjestys, on mahdotonta saavuttaa voittoa Japanin imperialismista. Sotaväellä on tällä hetkellä suoritettavanaan sellainen tehtävä kuin sota japanilaisia anastajia vastaan. Me suhtaudumme mitä suurimmalla kunnioituksella kaikkiin näihin sotajoukkoihin, erityisesti rintamalla taisteleviin joukkoihin. Kuomintangin armeijassa vallitseva järjestys ei kuitenkaan kelpaa lopullisen voiton saavuttamiseen japanilaisista rosvoista, se ei kelpaa kansan kolmen periaatteen ja vallankumouksellisen ohjelman menestykselliseen toteuttamiseen; tätä järjestystä on ehdottomasti muutettava, minkä kokemus jo on todistanut kolme kuukautta kestäneen sodan aikana japanilaisia anastajia vastaan. Välttämättömien muutosten tulee rakentua upseerien ja sotamiesten sekä armeijan ja kansan yhteenkuuluvuuden periaatteelle. Nykyinen järjestys kuomintangin armeijassa on perinpohjin ristiriidassa näiden molempien periaatteiden kanssa. Sotamiesten ja upseerien laajat joukot osoittavat uskollisuutta ja urhoollisuutta. Mutta vanha järjestys kahlehtii heitä eikä anna heille mahdollisuutta kehittää aktiivisuuttaan ja sen tähden on tämän vanhan

järjestyksen uudistamiseen ryhdyttävä mahdollisimman pian. Tämä ei merkitse, että sotatoimet olisi pysäytettävä ja aloitettava uudelleen vasta sen jälkeen, kun armeijassa on saatettu voimaan uusi järjestys. Nykyinen järjestys voidaan muuttaa sodan kestäessäkin. Keskeisenä tehtävänä on muuttaa armeijan poliittinen henki ja järjestää uudella tavalla sen piirissä suoritettava poliittinen työ. Esikuvana tässä suhteessa voi olla Pohjoisen sotaretken aikainen kansallis-vallankumouksellinen armeija. Se oli armeija, jossa upseerien ja sotamiesten sekä armeijan ja kansan yhteenkuuluvuus oli suurin piirtein toteutettu. Sen ajan hengen elvyttäminen armeijassa on aivan välttämätöntä. Kiinan on otettava oppia Espanjan sodan kokemuksista. Espanjan tasavaltalainen armeija luotiin tavattoman vaikeassa tilanteessa. Olosuhteet ovat Kiinassa paremmat kuin Espanjassa, mutta meiltä puuttuu täysin elinvoimainen ja vankka yhteisrintama, joka pystyisi toteuttamaan kokonaan vallankumouksellisen ohjelman, meiltä puuttuu suuri armeija, jossa vallitsisi uusi järjestys. Kiinan on täytettävä kaikki nämä aukot.

Kiinan Kommunistisen puolueen johtama Punainen armeija voi esittää tällä hetkellä vain etujoukon osaa sodassa japanilaisia anastajia vastaan, se ei vielä pysty esittämään ratkaisevaa osaa sodassa koko maan mitassa. Eräät sen poliittiset, sotilaalliset ja järjestölliset vahvat puolet kelpaavat kuitenkin esikuvaksi kaikille meidän kanssamme ystävyys-suhteissa oleville maamme armeijoille. Tämäkään armeija ei alussa ollut sitä mitä se on nyt; aikoinaan suoritettiin siinäkin suuri uudestijärjestely; tärkeintä oli, että siitä hävitettiin juurineen feodaalinen järjestys ja toteutettiin komentajien ja sotamiesten sekä armeijan ja kansan yhteenkuuluvaisuuden periaatteet. Tämä kokemus voi olla opettavaisena esimerkkinä kaikille meidän kanssamme ystävyys-suhteissa oleville armeijoille.

Taistelutoverimme sodassa japanilaisia anastajia vastaan,

hallitsevan kuomintang-puolueen jäsenet, tänään me kannamme yhdessä teidän kanssanne vastuun kotimaan pelastamisesta orjuuteen joutumasta. Te olette jo luoneet yhdessä meidän kanssamme japanilaisvastaisen yhteisrintaman — ja se on mainiota. Te käytte sotaa japanilaisia anastajia vastaan — se on myös mainiota. Mutta me emme hyväksy sitä, että te kaikessa muussa jatkatte vanhaa politiikkaa. Meidän on kehitettävä yhteisrintamaa ja tehtävä siitä elinvoimaisempi, koottava siihen kansan joukot. On välttämätöntä lujittaa sitä, ja sitä varten meidän on toteutettava yhteistä ohjelmaa, on ryhdyttävä päättävästi muuttamaan poliittista hallintoa ja armeijassa vallitsevaa järjestystä. Maa tarvitsee välttämättömästi uuden hallituksen. Vasta kun tällainen hallitus on olemassa, voidaan toteuttaa vallankumouksellinen ohjelma ja ryhtyä armeijan uudelleenjärjestelyyn koko maan mitassa. Tämä meidän ehdotuksemme on ajan vaatimus. Myös teidän puolueessanne on paljon ihmisiä, jotka tuntevat, että nyt on jo tullut aika tämän vaatimuksen toteuttamiselle. Sun Jat-sen uskalsi aikoinaan muuttaa maan poliittista hallintoa ja järjestystä armeijassa, ja siten laskettiin vuosien 1924—1927 vallankumouksen perusta. Tänä päivänä on vastuu samankaltaisesta uudistuksesta teidän harhteillanne. Uskomme, etteivät kotimaata vilpittömästi rakastavat kuomintangin jäsenet pidä ehdotustamme tarpeettomana. Olemme vakuuttuneita siitä, että tämä ehdotus vastaa objektiivista tarvetta.

Tällä hetkellä ratkaistaan kysymys kansakuntamme olemassaolosta. Liittykööt kuomintang ja kommunistinen puolue kiinteämmin yhteen! Maanmiehet, jotka ette tahdo tulla siirtomaatorjiksi, yhtykää kiinteämmin kuomintangin ja kommunistisen puolueen yhteenliittymän pohjalla! On toteutettava kaikki välttämättömät uudistukset kaikkien vaikeuksien voittamiseksi — siinä on Kiinan vallankumouksen kiireellinen tehtävä tänään. Kun olemme tämän tehtävän ratkaisseet, voimme ehdottomasti

murskata Japanin imperialismiin. Meidän on vain ponnistettava voimamme, ja eteemme avautuu valoisa tulevaisuus.

Huomautuksia

¹ Kts. 2. huomautusta kirjoitukseen »Kiinan Kommunistisen puolueen tehtävät japanilaisvastaisen sodan aikana».

² Kts. 3. huomautusta samaan kirjoitukseen.

³ Kts. 4. huomautusta samaan kirjoitukseen.

⁴ Kts. 7. huomautusta kirjoitukseen »Lausunto Tšiang Kai-šekin lausunnon johdosta».

⁵ Kts. 6. huomautusta kirjoitukseen »Kiinan Kommunistisen puolueen tehtävät japanilaisvastaisen sodan aikana».

⁶ Kts. 7. huomautusta samaan kirjoitukseen.

⁷ Kiinan ja Neuvostoliiton hyökkäämättömyyssopimus solmittiin elokuun 21 päivänä 1937.

⁸ Kts. kirjoitusta »Kaikki voimat liikkeelle voiton saavuttamiseksi japanilaisista anastajista».

⁹ Tšu Tšing-lai oli yksi »Kansallis-socialistisen puolueen» (taantumuksellisten tilanherrojen, byrokraattien ja suurporvariston pieneen ryhmittymän järjestämä puolue) johtajista; myöhemmin hänestä tuli Vang Tšing-vein petturihallituksen jäsen.